

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΤΗΝ 1 ΚΑΙ ΤΗΝ 15 ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Συνδρομή έτησια προσηλουνία: Έσωτερικού δρ. 7 (διά τούς διδασκάλους δρ. 5) — Έξωτερικού φρ. 20 (διά τούς διδασκάλους φρ. 20, 5). Αιτήσεις προς έγγραφην απευθύνονται προς τόν Έκδοτήν, οδός Πατισμαγωγίων III, δια αντιστοιχούς επιστάλης. — Συνδρομηταί άπ' εθελείας έγγραφονται έν τῷ βιβλιοπωλείῳ Έστίας. — Αι συνδρομαί άρχονται από 1 Ιανουαρίου και είνε έτησια.

Δ Ε Π Τ Α 30

Έν Αθήναις 1 Απριλίου 1899

ΕΤΟΣ Β'—ΑΡ. 7

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΤΟΥ 7ου ΔΡΙΘΜΟΥ

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ υπό Φιλοδύμου.
Η ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΣ κατά τόν μαθητήν τού Πισταλόστη Βαρών R. de Guimps υπό Δ. Μαρίνου.

ΤΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟΝ βωσικόν δηγήμα έκ τών τού Δέρμοντωφ.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΞΕΛΙΔΕΣ: ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΤΡΟΙΖΗΝΟΣ υπό Ν. Δραγούμη.

ΣΤΙΧΟΙ υπό Δ. Βικέλα.

Η ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ κατά τόν Ζιουφρίδα.

ΠΟΙΚΙΛΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ: Η ΑΣΥΜΜΕΤΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΘΗΣΕΩΝ.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ: ΕΠΙΦΑΝΕΙΣ ΠΡΟΔΗΠΤΙΚΟΙ.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ:

Τά ωμά αύγά είνε ώφέλιμα;

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.

ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ: Ό κλέφτης τής άγάπης.

ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΚ ΜΙΚΡΩΝ ΣΥΜ-

ΒΑΝΤΩΝ: Βασίλισσα και Ήγουμένη.

ΓΝΩΜΑΙ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ: Τό φίλημα τής Βασίλισσας.—

Αί ώραι τού Θιέρς.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΒΙΟΥ: Εύρεσις ήμέρας τής έβδομάδος.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

ΤΗΣ "ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ,"

Έν Πειραιεϊ ό κ. Μάξ Χούλιτας βιβλιοχαρτοπώλης.

Έν Κερκίρας ό κ. Ν. Ίωαννίδης βιβλιοπώλης.

Έν Βόλω ό κ. Κ. Παρασκευόπουλος βιβλιοπώλης.

Έν Αλεξανδρείαι ό κ. Σ. Βασιλειάδης (Βιβλιοπω-
λεϊόν Φοινίξ).

Έν Στενημάχω ό κ. Δ. Βοτζίδης, διδάσκαλος.

Έν Φιλιππουπόλει ό κ. Ε. Χασιώτης, καθηγητής.

Έν Όδησσῶ οι κκ. Γ. Κοντούρης και Α. Μάλτος
καθηγηταί.

Έν Μαλορρωσσιακάι ό κ. Ι. Ασημάκης.

Έν Κοιμισκάι ό κ. Μ. Χριστοφορίδης.

Έν Γαλαξίω ό κ. Τσακάνης, καθηγητής.

Έν Χαλκίδι ό κ. Αρ. Κράρης, βιβλιοπώλης.

Έν Ρεθύμνω ό κ. Ανδρ. Ζαχαρίου, βιβλιοπώλης.

Έν Σάμω ό κ. Σ. Αιγιήτης, βιβλιοχαρτοπώλης.

Πάντες οι άνωτέρω Έχουσιν έντολήν να εισπράττωσι
συνδρομάς και να αποδέχονται αικανήποτε αίτησιν
άφορώσαν εις τήν «Εθνικήν Αγωγήν».

ΑΓΩΓΗ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Γράμματα, Έπιδημια, Τέχναι, Βιομηχανία.

Συνέστη έν Αθήναις «Σύλλογος προς διάδοσιν
ώφελίμων βιβλίων». Μεταξύ τών ιδρυτών αυτού φέ-
ρονται τά όνόματα έξεχόντων λογίων, έπιστημόνων
και άλλων φιλομούσων άνδρών. Κατά τό καταστατικόν
τού Συλλόγου, ό σκοπός αυτού επιδιώκεται ιδίως διά
τής έκδόσεως βιβλιαρίων ευόνων, εύλήπτων, όμοιο-
μόρφων και φερόντων τό όνομα και τήν σφραγίδα τού
Συλλόγου.

— Συνέστη έν Βόλω σύνδεσμος τών δημοδιδασκά-
λων τού Πηλίου. Κατά τό καταστατικόν αυτού μεταξύ
των σκοπών τού Συνδέσμου είνε ή περισυλλογή ήθών
και ήθίμων τού λαού, ή συναρμολόγησις τοπικής
Γεωγραφίας και ή έγκαίνισις σχολικών γυμνασίων.

— Τήν παρελθούσαν Κυριακήν άνεγνώσθη έν τή
μεγάλη αίθούσῃ τού Πανεπιστημίου υπό τού εισηγη-
τού κ. Σ. Κ. Σακελλαροπούλου ή κρίσις τής άγωνο-
δικού έπιτροπής τού Λασσαλείου Δραματικού Αγωνος.
Μεταξύ τών υποβληθέντων έργων έκρίθη πρωτεύον
τό έπιγραφόμενον «Τά φαινόμενα και τά πράγματα»
χωμωδία τρίπρακτος εις πέζον λόγον, όπερ και έθρα-
βεύθη. Αποσφραγισθέντος δε τού δελτίου έγνώσθη ότι
συγγραφέας αυτής είνε ό έν Σύρω λόγιος δικηγόρος
κ. Μ. Ζώρας.

— Κατά τήν έκδοθείσαν Έπατηρίδα τού Φιλολο-
γικού Συλλόγου «Παρουασού», ή περιουσία αυτού
άνέρχεται εις δραχ. 194.999.49, ό δε αριθμός των
μελών εις 823, ών 129 τακτικά, 236 πάρεδρα, 170
έπίτιμα, 288 άντεπιστέλλοντα. Έκ τής προσηρημέ-
νης έκθέσεως περί τής Σχολής των άπόρων παιδών,
δηλούται ότι κατά τό σχολικόν έτος 1897—1898
ένεγράφησαν μαθηταί 1339 εκ τούτων δε 190 ειχον
ήλικίαν 7—10 έτών 896, 10—15 έτών 253, 15—
20 έτών. Ός προς τόν τόπον τής καταγωγής οι
πλείστοι (392) κατήγοντο εκ Μεγαλοπούλεως, ως προς
τό έπάγγελμα δε οι πλείστοι (489) ήσαν στίλβωταί
υποδημάτων, έν δευτέρα δε μοίρα ήρχοντο οι ύπηρε-
ται (298). Η διδασκαλία έγένετο 2 1/4 ώρας καθ'
έκάστην έσπέραν, καθ' όλον δε τό έτος έγένοντο 164
διδασκαλαί.

— Γενομένων των άρχαιρεσιών τής άρτι ιδρυθείσης
Στατιστικής Έταιρείας τής Ελλάδος προς υποστή-
ριξιν των στατιστικών μελετών έν Ελλάδι, εξέλεγθη-
σαν πρόεδρος ό κ. Έδ. Λω, άντιπρόεδρος ό κ. Στέφ.
Σπρέιτ, γενικός γραμματεύς ό κ. Κλων Στέφανος,
έφορος ό κ. Ανδρ. Κορδέλλας, ταμίας ό κ. Παύλος
Σκουζές και σύμβουλοι οι κκ. Φόν Βίγκλες, Κ. Σάβ-
βας, Κυπάρισσος Στέφανος και Κ. Φαχαρόπουλος.
Αμα τή ιδρύσει τής εταιρείας ό κ. Λω προσήνεγκε
χιλιόδραχμον ποσόν προς προκήρυξιν διαγωνισμού διά
στατιστικας μελέτας περί τής έν Ελλάδι κτηνοτρο-
φίας. Τού διαγωνίσματος τούτου οι όροι δημοσιευθή-
σονται προσεχώς.

Α Γ Γ Ε Λ Ι Α

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΔΑΦΝΙΟΥ

Ἐν χώρῳ ἱστορικῷ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν κατ' ἐξοχὴν Ἱερὰν ἀνδρῶται τὸ περιώνυμον κατὰ τὴν Ἀττικὴν Μοναστήριον τοῦ Δαφνίου, ἐν τῶν πολυτιμοτάτων κειμηλίων, ἅτινα περιήλθον μέχρις ἡμῶν σῶα καὶ ἀκέραια κατὰ τὸ ἕνὸν ἐκ τοῦ Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ. Τὸ ζῶηρον καὶ περιλαμπρὸν τοῦτο μαρτύριον τῆς προγονικῆς εὐκλείας, τὸ ἐναμίλλως τὸν τεχνικὸν πλοῦτον πρὸς τὸ ἱστορικὸν μεγαλεῖον ἀντιτιθέμενον, ἔνθα μετὰ τῶν ὀρθοδόξων ὕμνων συναντήθων καὶ λατινικοὶ καὶ ἐν ᾧ Γάλλοι ἐτάφησαν ἡγεμόνες, ἔγνωσαν ἵνα καταστήσῃ γνωστὸν ἐν τῇ ἱστορικῇ καὶ τεχνικῇ αὐτοῦ ὄψει δι' ἰδίᾳ ἐπὶ τούτῳ μελέτης.

Σήμερον ἵπότε σπανίως πρόκεινται ἄστια τὰ μνημεῖα, ὅσα προήγαγεν ὁ ἰδιοφυὴς τῶν Βυζαντινῶν πολιτισμὸς, τὸ Μοναστήριον τοῦ Δαφνίου οὐ μόνον ἐκ τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ σημασίας, ἀλλὰ πρωτίστως ἐκ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς αὐτοῦ διαθέσεως καὶ ἰδίᾳ ἐκ τοῦ μουσειωτικοῦ αὐτοῦ διακόσμου προάγει εἰς εὐλογίαν ἀσφαλὴ καὶ πολύτιμον, ἐκ τῆς ἐρεῦνης καὶ τῆς σπουδῆς αὐτοῦ προέουσιν.

Ἡ ἐν λόγῳ ἱστορικῇ καὶ κριτικῇ μελέτῃ περιλαμβάνει ἐξ ἑνὸς μὲν μακρὰν εἰσαγωγὴν περὶ τῆς καθόλου Βυζαντιτικῆς τέχνης, ἀπ' ἑτέρου δὲ τὸ κύριον ἔργον, τὸ ἀναγόμενον εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τοῦ ποικιλοτρόπου τῆς Μονῆς βίου καὶ τὴν τεχνικὴν τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μουσειώσεων σπουδῶν. Δύο κατόψεις ἀρχιτεκτονικαί, τέσσαρες ἀπόψεις τοπογραφικαὶ καὶ οἱ πίνακες τῶν ἐν τῷ Ναῷ μουσειώσεων μετὰ περιβλήματος πολυχρόμου γησίας Βυζαντιτικῆς τέχνης, τῆς αὐτῆς οἶα καὶ ἡ Μονὴ ἐποχῆς, τοῦ I' τοῦτέστιν αἰῶνος, συμπληροῦσι τὸ τεχνικὸν τῆς ἐκδόσεως μέρος, καθ' ὅλα ἐπιμελημένον καὶ πρὸς τὴν μελέτην ἀκόλουθον. Ἡ τοιαυτὴ ἀκριβῶς, ἀήθης παρ' ἡμῖν ἀντίληψις ἐπέβαλε τὴν ἐν Παρισίῳ πολυδάπανον τοῦ καλλιτεχνικοῦ μέρους καταργασίαν, πρὸς δὲ τὴν χορηγίαν χάριτος, ἐπὶ τούτῳ παραγγελλέντος εἰς τὸ μέγα τῆς Λυδῶνος χαρτοποιεῖον.

Ἀγγέλλων τὴν προσεχὴ ἐκδοσιν τῆς μελέτης ταύτης, προσκαλῶ πάντας τοὺς κληρονόμους τῆς πατρίου εὐκλείας καὶ τοὺς ζηλωτὰς αὐτῆς ὅπως συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου διεξαγωγὴν διὰ τῆς πρόφρονος αὐτῶν συνδρομῆς.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1899.

Κ. Π. ΣΠΑΝΟΤΑΝΗΣ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ζ'—Τὸ Θυδέϊον.

Πῶς ἐλέγετο τὸ Θυδέϊον ἐπὶ Τουρκοκρατίας;

Ἀπαντήσεις δεχταὶ μέχρι τῆς 25 Ἀπριλίου. Ἀμοιβὴ εἰς ἐκάστην τῶν πρώτων ἐπιτυχῶν ἀπαντήσεων ἐξ Ἀθηνῶν, ἐπαρχιῶν καὶ ἐξωτερικοῦ ἀνὰ ἕν ἀντίτυπον «Εἰδυλλίων» Γεωργίου Δροσίνῃ.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΥΣΕΙΣ

Ε'—Τετράστιχον πρὸς δυσπλήρωθιν.

Καὶ πάλι Ψυχασάββατο!... τὰ πάντα καταιόχτης! καὶ εἶδον τὰ γυνᾶ ὅσα καὶ εἶπα μοναχός; τίς ἀρὰ γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ τίς ὁ στρατιώτης; τίς ἀρὰ γὰρ ὁ πλούσιος καὶ ποῖος ὁ πτωχός;

Τὸ ἀνωτέρω τετράστιχον εἶνε τοῦ Σούρη, Οὐδεμιά δ' ἐπιτυχῆς ἀπάντησις ἐστάλη.

REVUE DES REVUES

La Revue des Revues (Paris, 12, avenue de l'Opéra) du 1er Avril 1899, contient:

I. La contagion par les insectes: un nouveau chapitre de pathologie animée, par le Dr J. Héricourt, directeur adjoint du Laboratoire physiologique à la Faculté de Médecine.—II. Dans le monde des milliardaires (III. La naissance des milliards) (suite), (8 gravures), par L. de Norvins.—III. Poèmes d'après de vieilles chansons de France: 1° La fille changée en cane; 2° L'anneau, par Maurice Bouchor.—IV. Le poison et l'adultère: 1° L'empoisonnement du mari par la femme adultère, par Louis Proal; 2° Un pendant au procès Bianchini au XVIIe siècle, par Paul d'Estrée.—V. Le drame espagnol actuel, par Emilia Pardo-Bazan.—VI. Psychologie des dédicées littéraires, par Louis Forest.—VII. Les deux Barrès.—VIII. Un petit héros (nouvelle) (suite), par Th. Dostoievsky.—IX. La solution du mouvement perpétuel: les nouvelles automobiles (7 gravures), par le Dr L. Caze.—X. Revue dramatique, par Georges Lefèvre.—XI. Analyse des «Revue» françaises, anglaises, américaines, hongroises et italiennes.—XII. Caricatures politiques (10 gravures).

Συνδρομὴ ἑτησία διὰ τὴν Ἑλλάδα φρ. γρ. 24. Κατὰ ταῦχος φρ. γρ. 1.30 εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Βιλιμπεργ.

BIBLIOTHÈQUE

UNIVERSELLE

ET

REVUE SUISSE

LIVRAISON DE MARS

Dans La langue internationale, Ernest Naville plaide la cause d'une langue qui servirait aux rapports des peuples entre eux, sans que personne renonce à sa langue naturelle.— Dans Mickiewickz en Suisse, Louis Leger donne des détails piquants et en partie inédits sur le séjour du grand poète polonais en Suisse et sur l'ensemble de sa vie.— Ernest Tissot achève sa description très originale de La vie de société au Japon, d'après des auteurs Japonais.— Les idées politiques de Socrate, par A. Wellauer, permettront aussi de se rendre un compte plus exact de l'œuvre du grand philosophe grec, qui présente par plusieurs côtés un intérêt direct en nos temps.— Dans La lépreuse du Birket, F. Macler rapporte une conversation où une lépreuse de Palestine raconte sa vie et fait connaître l'organisation de sa tribu.— Le côté purement littéraire comprend la suite de la curieuse Idylle franco-russe en 1814, de Michel Delines,— et le commencement d'un roman frivole, Le neveu du chanoine, par M. Scriobéret.

Συνδρομὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα φρ. 25. Διευθυνσις πρὸς ἐγγραφήν: Lausanne, Place de la Louve.